

صفای وی ترا از نقاب مژگنم	بانه مکرر آفتاب سحر چشم
اگر چه از زلفش برده ام بوی	هنوز در دل رح و توب
بخار جگر خورشید طلوعی قوت	بهر زمین بچشم بر آب مریتم
ترا دو گوهر من از خط یک کاسی است	بناظر ستمه راه جمع مریتم
دماغ خورون در دوزخ زبیرت	بروشنمای دل در کتاب مریتم
جوهر سرش شش پست قره کمانم	ز لب که گرم در آن آفتاب مریتم
جگر دم که درین صید کاه ناکامی	بهر اودام ز مویج شراب مریتم

رخ کشت ده در دل رنگ هر دو صبا
 بهلال عسید بر در شراب مریتم

در خط کتبی ز بان بر شیدم	در کوشش من جلفه هر شیدم
که جنصل سپهر بر فشرده اند	ابرویش چست بر شیدم
تست بر دست از دولت شیدم	از فدا جیب کلاب مگر شیدم
تا از عشق نشنبلی آنچیز شیدم	از مویج خط کجی که گوشت شیدم
از مویج بویای قناعت بیز باد	صبا عسید صدف مگر شیدم

بلب عسید از ضعف آه شیدم	ز بار دل جو کمان خانه شیدم
شکار که مرا صید خود مانعیت	وظیفه از جگر خویش خریدم
فک نامه شیدا کیس که شیدم	مغز بر لبه پروبال و یکبار شیدم
اگر نشسته است تعبیر دل ما در او	نیست و بخت در او کار شیدم
زلفش ما را مخالف عین خودم	که بچویم کوشا را بقیع شیدم
نظاردین بر من عینا سر شیدم	عین ای سیاه دوازده اکر شیدم

جواب آنقل است لیکه مویج مریتم
 در شیدم از دوطرف یک شیدم

روی سخن ز آینه رویان برده	کام زانیت آینه خورشید شیدم
در بطنه نیت که غول طایر شیدم	بر کوه کوه نیت عالم دیده ام
را کشتن که شدم از بان خورشید	چون گل بر یک بو آب شیدم
جوشیده ام برین خونخواران شیدم	بر درخت کرم ترا از خور دیده ام
بسی چشمه فرناز میکند	اگر بگورن را بکاف شیدم
بر رویان از بان گل کیم شیدم	عاشق زنده چشمه شیدم
بسی چشمه نیت سهل بر لبی در شیدم	مغز باران خورشید شیدم

بیر